

retholde Trafikken uden store Udvidelser, hvis der ikke i en nær Fremtid kommer en Forbedring.

Statsministeren (Stauning): Det er nogle ejendommelige Forestillinger om Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, det ærede Medlem Hr. Pinstrup pludselig lægger for Dagen. Det er mig ikke bekendt, at Ministeriet Neergaard i de foregaaende 4 Aar troppede op, hver Gang der var en Strejke hos en Arbejdsgiver fra nogle Arbejders Side, og jeg ved heller ikke af, at man herinde fandt paa at paakalde Ministeriets Medvirken til at beskytte mod Strejker eller deslige. Jeg forstaaer derfor ikke den nye Fremgangsmaade, som det ærede Medlem pludselig vil have anvendt overfor nogle Arbejdsgivere, som han i Øjeblikket interesserer sig for. Min Henvisning før til, at det var Forligsmanden, der skulde tilkaldes, er virkelig ganske rigtig; det er det, der altid sker, hvis der er Strid og den ikke kan løses paa anden Maade, og det er en Selvfølge, at det er ligegyldigt, om de paagældende Arbejdsgivere er i Arbejdsgiverforeningen, eller de ikke er i nogen Forening, eller hvilken Forening de er i; Forligsmanden maa naturligvis til for at forlige Parterne. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup ikke egner sig for dette Hverv, men der er jo ogsaa andre, som har dette Hverv, og som formodentlig kunde magte det. Det kan jo ikke nytte, at det ærede Medlem kommer her og giver os en Fremstilling, hvis Kaliber vi særdeles vel kan forstaa af den Tone, det ærede Medlem anvender. Hvis der virkelig skal være Mening i Tingene, maa det ærede Medlem undskylde, saa maa den anden Part vel ogsaa høres, og hvis det ærede Medlem her repræsenterer nogen, som *han* hævder har et lovligt Erhverv, maa jeg paa den anden Side mene, at de Arbejdere, der har været beskæftiget paa det paagældende Sted, ogsaa har visse lovlige Rettigheder at pukke paa og formentlig maa kunne kræve baade Medindflydelse paa, hvorledes deres Arbejdsvilkaar skal være, og Selvbestemmelsesret med Hensyn til, om de vil være i en Organisation eller ej, hvad det er blevet bestridt af dem, der har givet det ærede Medlem Hr. Pinstrup Mandat. Det er selvfølgelig urimeligt at kræve, at der alene skulde skrides ind til Værn og Hjælp for den ene Part; der maa tænkes paa begge Parters Interesser, og det sker retteligt paa den Maade, som det

ærede Medlem Hr. Pinstrup slet ikke aner noget om: ved at Forligsmægleren træder i Virksomhed og søger at bilægge denne Konflikt, som jo ikke adskiller sig fra Hundreder af andre Konflikter, der har været gennem Tiderne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinstrup: Den højtærede Statsminister mente, at jeg havde mærkelige Forestillinger om, hvad Regeringen skulde gøre, den forrige Regering havde ikke gjort noget for at træde beskyttende op mod saadanne Forhold. Jo, det var netop det, den gjorde; det var ganske vist større Forhold, det drejede sig om, den store Havnestrejke, men vi husker nok, hvad den forrige Regering gjorde. Dette her er et meget mindre Forhold; det er et meget mindre Samfund, der her er Tale om. Det er en Samling af Jordbrugere, i alt 13, men naturligvis maa jeg mene, at alt, hvad der er paategnet „Kolindsund“, er under Blokaden, saa det gaar ogsaa ud over andre end disse Jordbrugere, det gaar ud over Folk, som slet ikke har haft noget at gøre med hele denne Sag. De paagældende har siddet i 2 Aar, efter at de har købt Jorden, og har aldrig været indblandet i nogen Strid i nogen som helst Maade. Arbejderne skulde i alt Fald straks have sagt, at de var vant til at være i en Organisation; men naar der er gaaet 2 Aar, uden at de Jordbrugere har forset sig i nogen Maade overfor denne Organisation, skal de ikke komme og blokere dem, saa de ikke kan komme af med hverken deres Korn eller Hø eller Halm. Arbejderne har sat sort Kokarde paa det alt sammen og sætter Vagter ud ved de forskellige Stationer for at forhindre, at deres Varer bliver aflosset, det vil sige, de vil økonomisk ruinere disse Landbrugere, og dertil har de faaet Støtte af de samvirkende Fagforbund og nu ogsaa af den siddende Regering. Men nu ved vi altsaa, hvad Landboerne kan vente sig Sogn for Sogn; hvor der er en Landarbejderorganisation, vil den behandle dem paa samme Maade. Det har vi faaet at vide her, gennem denne Diskussion, og det har ogsaa sin Værdi.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.